

XLII

Атомният пират откри много свои съмишленици, избягали от затворите. Той се зарадва, че делото му печели успехи, и започна нови бомбардировки, докато му правеха ново леговище някъде пак в Антарктида. Мразът на този континент беше доста голяма пречка за враговете на пирата.

Отново небето не беше спокойно и пак се чуваше някъде ревът на летящата крепост на Атомния пират и от време на време някой град изчезваше.

Пиратът пръскаше навред своите позиви, пропагандираше по радиото и телевизията своята мощ, но никоя страна не му се подчини. Тогава започна масово унищожение.

Разбира се, много слабохарактерни се присъединиха към Атомния пират. Страх ги беше за живота им. Предпочитаха да станат роби, но да бъдат живи. Те биваха настанявани в новия дворец на пирата, който беше десетки пъти по-голям от разрушение.

Атомният пират си създаде огромна войска от петстотин хиляди души, морски флот с хиляда подводници (все отвлечени) и петстотин бойни кораба (между които и десет самолетоносача), авиация с две хиляди изстребител-бомбардировачи, две хиляди стратегически бомбардировача и хиляда хеликоптера. За всички бойни съоръжения пиратът не беше дал нито стотинка.

Светът беше загрозен от страшната сянка на Атомния пират. Светът гинеше бавно. Светът тътнеше от атомните взривове. Светът тръпнеше и проклинаше. Светът заклеймяваше престъпленията на този ужасен изверг, но светът беше безсилен пред него.

Светът не беше единен.

На Земята имаше стотици държави.

Светът трябваше да се обедини срещу общия си из-
требител.

И честните хора не закъсняха и скоро Земята се
опълчи срещу Атомния пират.

Атомният пират трябваше да бъде унищожен! Тряб-
ваше да бъде сразено неговото ядро. Трябваше да бъде пре-
махнат един голям и преопасен враг на човечеството.

Когато се стигнеше до крайността унищожаване на
цивилизацията и нейните творци, то тогава пострадалите и
страдащите от тази крайност се обединяват за борба срещу
нея, борят се в името на мира, свободата и запазването на
вековната култура. Всеки честен и прогресивен жител на
нашата Земя не би понесъл да се гаврят с неговата култура,
да унищожават пред очите му цивилизацията, затова всеки
взрив ще се връзва до болка в съзнанието на трезвомисле-
щия, всеки изстрел ще го наранява, макар и не пряко, всяка
капка невинна кръв ще го възмущава, всеки отнет живот ще
го кара да протестира, всяка заплаха за неговия живот ще го
накара да се бори за живота на другите. А този, който убива,
пали и руши, ще се спре в стената на мощната коалиция от
честни хора.

Така започва война.

Когато силният надценява силите си и когато слаби-
ят вижда скритите си сили.

И в повечето случаи слабият побеждава, защото се
бори за правдата. Разбира се, слабия се закалява в борбата.

Но ако не съществуваше Атомният пират, ако не съ-
ществуваха атомните бомби, ако не съществуваха въобще
оръжията, ако не съществуваша крайностите, ако всички ми-
слеха трезво, войната с Атомния пират не би започнала.

Тази война беше ужасна, отвратителна, като всички войни дотогава, но тя беше по-смъртоносна. Тя беше безумна, защото беше запалена от безумец.

Само ненормален човек е способен на такава отвратителна постъпка. Само един изверг и звяр, какъвто беше Атомният пират...

(Плевен, 16.07.1973 г.)